

A rest többet fárad

Krisztus urunk egyszer, amint éppen egy város felé mendegélt Péterrel, egy krajcárt talált az úton. Szólt Péternek:

- Vedd föl azt a krajcárt, Péter! Még hasznát vehetjük.

- Nem veszem én - mondotta Péter.

- Vedd föl, Péter!

- Minek, Uram? Nem érdemes lehajolni egy krajcárért!

Hát jól van. Krisztus urunk nem szólt többet, hanem lehajolt, s fölvette a krajcárt. Amint beértek a városba, azon a krajcáron cseresznyét vett, de úgy, hogy Péter nem vette észre. Hej, olcsó volt akkor a cseresznye! Egy krajcárért száz szemet adtak Krisztus urunknak.

Továbbmentek a városból, Krisztus urunk előre, Péter utána. Még egy jó hajításnyira sem mentek, Krisztus urunk levetett egy szem cseresznyét a földre, de úgy, hogy Péter azt nem látta, s visszaszólt:

- Te, Péter! Nézd, de szép cseresznye van a földön!

Bezzeg nem kellett mondani: „vedd fel!” - mert Péter erősen szomjas volt, biztatás nélkül is fölvette.

Amint egy kicsit továbbhaladtak, Krisztus urunk megint leejtett egy szem cseresznyét, s hátraszólt Péternek:

- Péter!

- Hallom, Uram, hallom.

- Nem látsz cseresznyét a földön?

- De bizony látok, s föl is veszem, meg is eszem.

Így egyenként mind a száz szem cseresznyét elhullatta Krisztus urunk, s Péter hűségesen fölszedte s megette. Akkor aztán megállott Krisztus urunk, s mondta Péternek.

- Látod, Péter, látod! Azért az egy krajcárért nem hajoltál le, most meg százszor egymás után lehajlottál azért a száz szem cseresznyéért, amit a krajcáron vettem. Tanuld meg ebből, hogy a rest többet fárad!